

738.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 6 września 1923 r.

w przedmiocie zmiany statutu (ustawy) Banku Ziemiańskiego w Warszawie.

Na zasadzie art. 1 ustawy z dnia 30 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 75, poz. 512) zarządza się co następuje:

§ 1. Zatwierdza się zmiany statutu Banku Ziemiańskiego w Warszawie, uchwalone przez ogólne zebranie władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie, odbyte w dniu 27 i 28 kwietnia 1923 r., na zasadzie których poniżej wyszczególnione paragrafy statutu Banku Ziemiańskiego w Warszawie zostają zmienione i otrzymują brzmienie następujące:

§ 2.

Kapitał zakładowy Banku Ziemiańskiego wynosi dwa miljardy marek, którą to sumę Bank Ziemiański otrzymał od Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego na warunkach w paragrafie 12 określonych.

W razie upadłości banku wierzyciele mają pierwszeństwo do całego majątku Banku i Towarzystwo Kredytowe Ziemskie ma jedynie prawo do reszty kapitału zakładowego, pozostałej po zaspokojeniu wierzycieli.

Poza kapitałem udzielonym na założenie banku, Towarzystwo Kredytowe Ziemskie nie odpowiada za zobowiązania Banku Ziemiańskiego.

§ 15.

Rada Banku Ziemiańskiego składa się z 8 do 15 członków, wybranych przez ogólne Zebranie Władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego na lat 4, z których po upływie pierwszych dwóch lat połowa członków Rady wychodzi z urzędowania przez losowanie.

Ogólne zebranie może wybrać 1/4 członków rady z poza swego grona. Wybór odbywa się co 2 lata, ponowny wybór jest dozwolony. Do ważności uchwał potrzebna jest obecność przynajmniej 5 członków Rady.

Rada ma prawo:

- 1) nadzorować całą działalność Banku Ziemiańskiego;
- 2) naznaczać i odwoływać tych członków zarządu, którzy nie są wybrani przez ogólne zebranie władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego (§ 14 Statutu) i zawierać z nimi umowy;
- 3) wydawać ogólne instrukcje dla zarządu i decydować we wszystkich sprawach, które podług niniejszego statutu wymagają decyzji rady;
- 4) sprawdzać i zatwierdzać bilans i rachunek zysków i strat;
- 5) wybierać prezesa rady i prezesa zarządu. Rada przy wykonywaniu powyższych czynności powinna ściśle dbać o całość i bezpieczeństwo powierzonych bankowi funduszy i w tym celu stosować się do ogólnych dyrektyw, wydanych przez władze Towarzystwa w rozwińnięciu niniejszego statutu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*Kierownik Ministerstwa Skarbu: *B. Markowski*

739.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 6 września 1923 r.

w sprawie podwyższenia djet przy podróżach służbowych na obszar w. m. Gdańska.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429), art. 10 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 430), art. 12 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 431), art. 13 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 433), art. 21 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 436) i art. 7 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 28 poz. 226) zarządza się co następuje:

§ 1. Stawki djet należnych funkcjonariuszom państwowym w razie podróży służbowych na terytorjum w. m. Gdańska ustalone w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 86 poz. 671) podwyższa się jak następuje:

stopień służbowy:	marek niemieckich dziennie:
I i II	6.000.000
III i IV	4.500.000
V	3.700.000
VI	3.300.000
VII	3.000.000
VIII	2.500.000
X i X	2.200.000
XI i XIII	1.500.000

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 sierpnia 1923 r.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*Kierownik Ministerstwa Skarbu: *B. Markowski*

740.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 13 września 1923 r.

w przedmiocie zmiany w postanowieniu o opodatkowaniu spirytusu, piwa i kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dn. 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) i ustawy z dn. 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony w §§ 6, 11 i 7 rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 87, poz. 679, 680 i 681) w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu, piwa i kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej termin wejścia w życie tych rozporządzeń na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej zmienia się z dnia 31 sierpnia na 1 września 1923 r.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *B. Markowski*

741.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 13 września 1923 r.

o podwyższeniu opłat, pobieranych od pracodawców przez państwowe urzędy pośrednictwa pracy za dokonywane zapośredniczenia do pracy tytułem zwrotu kosztów kancelaryjnych.

Na podstawie art. 3 dekretu z dn. 27 stycznia 1919 r. o organizacji państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami (Dz. P. P. P. № 11, poz. 127) i art. 3 dekretu Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej z dn. 6 lipca 1919 r. o organizacji biur pośrednictwa pracy (Tyg. Urz. 1919 r. № 29, poz. 93), zarządza się co następuje:

§ 1. Opłatę, ustanowioną § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 3 marca 1923 r. w przedmiocie zwrotu kosztów kancelaryjnych przez pracodawców, którzy przyjęli do pracy pracowników, poleconych przez państwowe urzędy pośrednictwa pracy (Dz. U. R. P. № 28, poz. 176), podwyższa się z kwoty 1.500 mk. na 10.000 mk.

§ 2. Maximum awansu, ustanowione § 2 tegoż rozporządzenia, podwyższa się z kwoty 150.000 mk. na 1.000.000 mk.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *St. Smólski*

742.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 14 września 1923 r.

o zmianach i uzupełnieniach Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów,

bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. W części I Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt „Przepisy Przewozowe” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 65, poz. 414) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

W art. 48 do ust. 2 dodaje się postanowienie wykonawcze treści następującej:

(Post. Wyk.). „Za niewielką partję zwierząt domowych uważa się połowę ilości sztuk, uznanych w Nomenklaturze i klasyfikacji towarów (część III Taryfy) za normę naładunku zwierząt do wagonu.”

W art. 52 ust. 2 w wierszu 3 wyraz „pośpiesznych” zmienia się na „(art. 79)”.

W art. 56 ust. 1 do p. o) dodaje się następujące postanowienie wykonawcze:

(Post. Wyk.). „Jako nadawca może być wskazana tylko jedna osoba lub firma”.

W art. 59 ust. 2 dotychczasowe postanowienia wykonawcze IV i V otrzymują odpowiednio numerację V i VI, zaś postanowienie wykonawcze III do tegoż ust. 2 (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 113, poz. 1028) otrzymuje brzmienie następujące:

(Post. Wyk.). „III. Za poprawienie naładunku oraz przeładowanie wagonu, nienależycie przez nadawcę załadowanego, w razie dokonania tych czynności przez kolej na życzenie nadawcy przed zawarciem umowy o przewóz (art. 61), pobiera się:

- a) za poprawienie naładunku — zwrot kosztów własnych oraz postojowe za 1 dzień przetrzymania wagonu;
- b) za przeładunek — opłaty, przewidziane w Wykazie opłat dodatkowych (część II Taryfy), niemniej jednak niż zwrot kosztów własnych oraz postojowe za cały czas przetrzymania wagonu.

(Post. Wyk.). IV. Za wyładowanie i naładowanie nadwyżki wagi tak na stacji nadania, jak i w drodze pobiera się opłaty, przewidziane w Wykazie opłat dodatkowych (część II Taryfy) oraz postojowe za 1 dzień przetrzymania wagonu.”

W art. 60 w ust. 1 a) i b) opłaty 2000, 600, 200 i 1000 mk. (Dz. U. R. P. z r. 1923 № 73, poz. 575) zmienia się odpowiednio na 4000, 1200, 400 i 2000 mk.

W art. 79 ust. 4 w Postanowieniu wykonawczem opłatę za wydanie odpisu zawiadomienia z 200 mk. (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 42, poz. 289) podwyższa się do 2000 mk.

W art. 81 do ust. 1 dodaje się III (Dz. U. R. P. z r. 1923 № 42, poz. 289) postanowienie wykonawcze treści następującej:

(Post. Wyk.). „III. Zawiadomienie nadawcy o nieodebraniu przesyłki powinno być dokonane: a) przy przesyłkach łatwo ulegających zepsuciu lub warunkowo do przewozu przyjętych — niezwłocznie po upływie terminu odbioru przesyłki, b) przy innych przesyłkach całowagonowych — w 48 godzin po upływie terminu odbioru, i c) przy wszystkich pozosta-